

Valglisternes Førelse iagttages, at Vælgerne Fornavne skrives fuldt ud, at Bogstavordenen følges aldeles nøjagtig (jfr. Valglovens § 9) og at Efternavnet skrives først.

Ligeledes er Udvalget enig om, at Stemmesedler og Konvoluter bør optælles af Valgbestyrelsen eller vidnefast af et af dens Medlemmer paa dens Ansvar baade ved deres Modtagelse fra Bogtrykkeren (jfr. Valglovens § 28, 1ste Stykke, 3die Punktum) og ved deres Udlevering til Valglisteførerne.

Fremdeles finder Udvalget at burde fremhæve Vigtigheden af, at der til Formand for en Valgbestyrelse vælges en Mand, der har haft tilstrækkelig Tid til at forberede sig til Udførelsen af dette vanskelige Hverv, og at Valgbestyrelsens Medlemmer hver især føle sig ansvarlige for den rigtige og forsvarlige Udførelse af deres betydningsfulde og ansvarsfulde Virksomhed.

Der er plejet *Samraad med Indenrigsministeren* om Midlerne til i Fremtiden at forebygge saadanne Uordener som de ved dette Valg forefaldne.

Udvalget indstiller

at Folketinget opfordrer Indenrigsministeren til at gøre de ved Valget forefaldne Uordener til Genstand for *Misbilligelse*.

Et *Mindretal* af Udvalget (Ingvard Jensen, Anders Nielsen og Sveistrup) har den Opfattelse, at Spørgsmaalet om et Valgs Godkendelse i overvejende Grad bør afhænge af, hvorvidt det med Rimelighed kan antages, at de foregaaede Uregelmæssigheder have haft afgørende Indflydelse paa Valgets Udfald. Denne Regel fulgte Folketinget, før den hemmelige Afstemning blev indført, og det ogsaa i saadanne Tilfælde, i hvilke der ikke kunde føres nøjagtigt Bevis for, hvilken Indflydelse begaaede Fejl maatte have haft, t. Eks. hvor Valgtryk havde fundet Sted. At hemmelig Afstemning er bleven indført, har kun haft den Virkning, at matematisk Bevis for Fejls Virkninger er udelukket i visse Tilfælde, hvor det før var muligt. Men man vil ogsaa nu i mange Tilfælde kunne danne sig en begrundet Mening om en

Fejls Virkninger, der vil i saa Henseende kunne opnaas en saadan Art og Grad af Vished, som man i det praktiske Liv meget hyppigt maa lægge til Grund for sine Afgørelser.

Hvad det her omhandlede Valg angaar, da viser den foran givne Redegørelse for, hvad der er foregaaet i Stemmerummene i en Række Tilfælde, hvor 2 eller 3 vare samtidig i Rummet, at der ikke i et eneste af disse Tilfælde er foregaaet noget, der med Rimelighed kan antages at have forandret en Vælgers Stemmegivning. Og det er yderst usandsynligt, at der i de øvrige Tilfælde er passeret andet eller mere end i de Tilfælde, om hvilke Oplysning haves.

Men naar det er overvejende sandsynligt, at denne Uregelmæssighed ikke har flyttet en eneste Stemme, da gælder det samme om de øvrige mindre betydelige Uordener. Der er under Nr. 16 a. opført 4 Stemmer, hvis Gyldighed med Føje kan omtvistes, men bortset derfra er der ingen Grund til at antage, at nogen af de mange forskellige Fejl, der ere begaaede, og som findes omhyggeligt opregnede i Betænkningen, har paavirket Kandidaternes Stemmetal.

At anvende et Valgs Forkastelse som en Straf for skete Feil, vilde neppe være rigtigt i noget Tilfælde, hvor Valgloven kun ved Skødesløshed er tilsidesat. Men særlig besynderligt vilde det se ud ved en Lejlighed, hvor de tre Fjerdedele af Klagerne have deltaget i den betydeligste af de paaklagede Fejl.

Mindretallet indstiller følgelig Valget til Godkendelse.

Et *andet Mindretal* (N. Andersen) er for saa vidt enig med det førstnævnte Mindretal, som ogsaa jeg erkender, at Hovedsynspunktet, hvorfra et Valgs Gyldighed bør bedømmes, stedse bør være: om det med Rimelighed kan antages, at de stedfundne Uregelmæssigheder have haft afgørende Indflydelse paa Valgets Udfald. Indførelsen af hemmelig Afstemning gør det imidlertid umuligt at føre noget virke-